

ЧЕРНИ ВРЪХ

На върха. Само една тревичка между мен и небето. Навсякъде теменужки. Земята - влажна и топла, загреващ компрес, обичащо тяло. Лекува ме цяла. Навсякъде камъни. Като в индианско типи преди свещения ритуал на лулите. Камъни, по-големи от реките, без те да са пресъхнали. Сурова красота, не благородна, да си счупиш кътник. Но и благородна, заради водата. Колко е хубаво, когато някой бие камбаната, когато всеки бие камбаната – не на църквата, на метеорологичната станция. 2290 метра по-близо до Бог.

Cherni Vrah

At the summit. Just a little grass between me and heaven. Violets everywhere. The earth wet and warm, a hot compress, a loving body. It heals me all over. Stones everywhere. As in an Indian tepee before the sacred ritual of the pipe. Stones bigger than the rivers, even though they're not dry. An austere, not gentle beauty – you'll break a tooth. But gentle as well, because of the water. How lovely it is when someone rings the bell, when everyone rings the bell – not of the church but of the meteorological station – 2290 metres closer to God.

Тsvетанка Еленкова

|| Bulgaria ||